

El doble ascens de Nil Congost: «Ha sigut una passada»

El banyolí ha pujat a Primera Catalana com a jugador del Porqueres i a Segona Catalana com a entrenador del Besalú

Les celebracions al llarg del darrer més han estat més que justificades. «Hem anat amb l'equip a Girona..., no hem parat. S'ha empalmat l'ascens del Besalú amb el del Porqueres i ha sigut una passada», afirma. És la recompensa d'un curs en el qual el banyolí ha hagut de pensar de valent: «No és fàcil. Estàs de dilluns a dilluns dedicant-te al futbol. És increïble. Però, és clar, és la meva vida i a mi m'agrada. És el meu ofici. La meva vocació. D'acord que com a contrapartida vas amb ansietat i angouxa molts dies perquè a vegades no atrapes. És el preu a pagar i estic disposat a pagar-lo. És 24/7, de dilluns a dilluns, futbol». D'altra banda, afegeix que «segur que vindran temps que potser no seran tan bons, però sempre hi ha una mica de recompensa ja sigui de jugador o d'entrenador. El futbol és agraït». Congost viu un «somni» des que va iniciar la seva carrera a les banquetes amb el Serinyà el 2022. «Fa quatre anys que soc entrenador. He aconseguit un ascens al Serinyà i dos al Besalú. Tinc clar que això no passa i, en el futbol, sols perdre més que guanyar. Ho valoro moltíssim», diu. Res d'això seria possible si no comptés amb el suport dels clubs. «Els també m'ho posen fàcil perquè jo pugui portar l'equilibri i m'ajuden. És molt guai. Estic en una edat, tinc 31 anys, que em molestaria molt haver de penjar les botes (té passat a l'Escala, Banyoles, Figueres i Girona) i, al mateix temps, també em molestaria molt deixar de ser entrenador tenint en compte com de bé està començant la meva carrera», apunta. La clau del seu èxit és diferent en cada cas. «Tot és grupal, tot i que com a jugador del Porqueres ho veig més del col·lectiu, sense tenir una responsabilitat tan directa, i com a entrenador del Besalú me'n sento molt responsable perquè soc el líder del vestuari. He confeccionat la plantilla, la faig jugar, entrenar, seguir un model de joc... Són moltes hores, moltes. No només són les hores que soc al camp. Poden ser les dotze o la una de la matinada, estar a casa meva intentant dormir, se m'acut una idea de com podem millorar o el que sigui i m'he d'aixecar per apuntar-ho a la pissarra. Tinc una obsessió per créixer, millorar, aprendre... Tots els petits detalls m'han ajudat i crec que el jugador també ho ha vist, que té un entrenador súper implicat i en certa manera m'ho retorna. Jo entenc que una part de l'èxit són les hores que dedico i com les dedico», explica. L'any que ve, Nil Congost donarà continuïtat a la feina que ha fet fins ara al Besalú i al Porqueres. Ja ha acordat la renovació amb els dos clubs. «Per si no en tenia prou, seré jugador de Primera Catalana i entrenador de Segona Catalana», bromeja. «Aquí sí que el Porqueres m'ho posarà molt fàcil i em permetrà que pugui anar a Besalú quan coincideixin. És a dir, podré prioritzar més la part d'entrenador que és la que més m'interessa a llarg termini. Com a jugador, ja he fet i he tocat les categories que podia (va arribar a Tercera RFEF) i ara, com a entrenador, se m'està obrint un nou món que m'agrada molt. Estic molt motivat», comenta. Debutarà a Segona Catalana de tècnic, però coneix la categoria perfectament i la Primera Catalana tampoc li vindrà de nou: «Aquest any he viscut des de dins la Segona Catalana com a jugador i em facilitarà molt les coses a l'hora de conèixer els camps, els rivals... És un avantatge haver viscut una categoria com a jugador quan ara l'agafo com a entrenador: els ascensos com el de l'Escala (del 2023 a Tercera RFEF) i els entrenadors com Aday. He sigut una esponja absorbint coneixements i ara em toca posar-los en pràctica».

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/06/19/doble-ascens-nil-congost-sigut-131570252.html>